

PROGRAM JAVNE SVETOVALNE SLUŽBE V ČEBELARSTVU ZA OBDOBJE 2008–2014

1. UVOD

Čebelarstvo je v Sloveniji tradicionalna kmetijska dejavnost. Že pred več kot 230 leti je tedanje znanje podeželskega malega kmeta objavil Anton Janša (1734–1773), prvi učitelj čebelarstva na cesarskem Dunaju. Sto let kasneje je območje zaslovelo s svojo čebelo, ki je kmalu postala poznana po svetu kot podvrsta ali rasa *Apis mellifera carnica*.

V številnih deželah so avtohtone čebele zaradi vnašanja novih pasem z leti izginile, pri nas v Sloveniji pa se je čista avtohtona čebela ohranila vse do danes. Čebelarji jo zaradi svetlo sivih dlačic na obročkih zadka ljubkovalno imenujejo – kranjska sivka (*Apis mellifera carnica*). Slovijo po svoji krotkosti, delavnosti in odlični orientaciji. Zaradi teh lastnosti cenimo to našo čebelo ter njeno izjemno poslanstvo v kmetijstvu, gozdarstvu in ekologiji. Ker so za oskrbo in vzrejo čebel potrebni specialno znanje, vztrajno delo ter dolgoletne izkušnje, čebelarstva ne imenujemo zastonj »poezija kmetijstva«.

Zaradi pomembnosti naše avtohtone čebele se je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: RS) z izjavo št. 42 v pristopni pogodbi k Evropski uniji zavezala, da bo še naprej izvajala vse ustrezne ukrepe, potrebne za ohranitev avtohtone kranjske čebele (*Apis mellifera carnica*) na ozemlju Republike Slovenije. Podlaga za te ukrepe je 68. člen Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02, 8/03 in 45/04, v nadaljnjem besedilu: zakon), ki v osmi alineji drugega odstavka opredeljuje kranjsko čebelo kot avtohtono pasmo. 70. člen tega zakona pa določa posebno varstvo te avtohtone pasme čebel.

Čebelarstvo ima tako v Sloveniji kot v sodobnem svetu zelo velik gospodarski pomen. Čebelje pridelke kot so med, cvetni prah, vosek, propolis, matični mleček in čebelji strup, človek uporablja za hrano in kot pomoč pri lajšanju zdravstvenih težav. Prav tako pa so ti pridelki pomembni kot surovina za pridobivanje nekaterih živilskih in drugih proizvodov. Vrednost vseh čebeljih pridelkov pa je veliko manjša od koristi, ki jo imamo zaradi opravevanja čebel.

Naše medonosne čebele so najpomembnejše opravevalke žužkocvetnih rastlin. V sadjarstvu so ključnega pomena, saj se spomladi, v obdobju največjega cvetenja, preostali možni opravevalci po navadi šele dobro prebujajo iz zimskega spanca (npr. čmrlji, metulji) in tako le malo prispevajo k uspešnosti opravevanja.

Slovenija ima zaradi različnih podnebij (mediteransko, panonsko, alpsko, celinsko) zelo različne pogoje za čebelarjenje. Raznoliko rastlinstvo omogoča pridelavo vrste sortnih medov (kostanjev, lipov, cvetlični, akacijev, hojev, smrekov med itn.). Vendar pa so žal donosi na žužkocvetkah v primerjavi s pridelki drugod po svetu majhni.

Čebelarstvo zato v Sloveniji ni rentabilna panoga, saj je prag rentabilnosti zelo visok. Na neugoden ekonomski položaj slovenskega čebelarstva vplivajo še neugodna izobrazbena in starostna struktura čebelarjev, ter majhnost slovenskih čebelarjev.

Tabela 1: Velikost čebelnjakov

Št. čebeljih družin	Št. čebelnjakov	Odstotki
manj kot 20	7.487	74,44%
med 20 in 50	2.015	20,03%
nad 50	556	5,53%
SKUPAJ	10.058	100%

Vir: centralni register čebelnjakov

Velikost čebelnjakov, ki je povezana s stojiščem in številom čebeljih družin in ne s florisno površino čebelnjakov kaže na to, da je takšnih stojišč, ki premorejo manj kot 20 čebeljih družin dobrih 74%.

2. NAMEN JAVNE SVETOVALNE SLUŽBE V ČEBELARSTVU

Izzivov v čebelarstvu ne manjka. Starostna struktura je neugodna; negotovi so ekonomski pogoji opravljanja dejavnosti; čebelje bolezni, zlasti varoza še vedno pretijo; čebelarstvo v okolju resno ogroža in omejuje uporaba kemičnih sredstev za varstvo rastlin.

Z namenom pristopanja k reševanju in obvladovanju naštetih izzivov, je bila na podlagi Programa ukrepov na področju čebelarstva v Sloveniji v letih 2005–2007, ki ga je RS posredovala Evropski Komisiji v letu 2004 (le-ta pa ga je z Odločbo Komisije potrdila), oblikovana celovita ideja o vzpostavitvi in delovanju Svetovalne službe v čebelarstvu. Le-ta je bila v obdobju od leta 2005 do 2007 financirana z nacionalnimi in evropskimi proračunskimi sredstvi (pravna podlaga: Uredba Sveta (ES) št. 797/2004 z dne 26. aprila 2004 o ukrepih, ki izboljšujejo splošne pogoje za proizvodnjo in trženje čebelarstevskih proizvo-

dov, UL L št. 125 z dne 28. 4. 2004, str. 1), delovala pa je v okviru Priznane rejske organizacije za kranjsko čebelo. Program svetovalne službe v čebelarstvu za obdobje 2008–2014 pomeni nadgradnjo prizadevanj za usposobitev in vzpostavitev svetovalne službe v čebelarstvu že v programu razvoja čebelarstva za obdobje 2005–2007. Svetovalna služba mora sistemsko pristopiti k osveščanju in informiranju splošne javnosti ter potrošnikov glede pomena in vloge čebelarstva kot interdisciplinarnе panoge, vloge čebel pri njihovih opravevalnih funkcijah in pomena zdravega in neoporečnega medu, kot enega izmed redkih naravnih, zdravih živil. V programu so v nadaljevanju zastavljeni dolgoročni cilji, ki jim svetovalna služba mora uspešno slediti in med katerimi bi bilo potrebno nedvomno izpostaviti zagotavljanje pridelave zdrave in varne hrane oziroma čebeljih pridelkov in ohranjanje čistosti rase slovenske avtohtone kranjske čebele. Poseben poudarek mora svetovalna služba posvetiti tudi izboljševanju strukture čebelarstva v RS, usposobnosti čebelarjev, da čim bolj vodijo svoje čebelarstvo in stremijo k neoporečnim in za prehrano ljudi zdravim pridelkom, hkrati pa s povečevanjem števila mlajših čebelarjev in dostopnosti do informiranosti starejših, zagotavljajo enakomerno posejnost čebel po RS ter s tem ohranjajo neprecenljivo vlogo čebele kot opravevalke mnogih rastlin.

Program za nekoliko daljši obdobje je pripravljen zato, ker je potrebno zagotoviti znane in stabilne pogoje dela, če želimo vzpostaviti usposobljeno in učinkovito svetovalno službo oziroma dejavnost, ki bo sposobna usposabljanje čebelarjev in usmerjati razvoj čebelarstva v pogojih enotnega trga, tehnološkega napredka, okolje-varstvenih zahtev, zahtev zaščite potrošnika in varne hrane ter zaščite avtohtone kranjske čebele. Bistvene sestavine javne svetovalne službe v čebelarstvu oziroma programa svetovanja v čebelarstvu temeljijo na naslednjih poudarkih:

– Usposabljanje čebelarjev:

Zaradi neustrezne izobrazbene in starostne strukture čebelarjev (povprečna starost 65 let), težnje po boljši tržni prepoznavnosti, prilagajanja nenehnim spremembam in novostim na področju čebelarstva, se pojavljajo potrebe po znanjih o tehnologiji čebelarjenja, pravilni oskrbi čebeljih družin predvsem v preprečevanju širjenja bolezni, zatiranju varoj, vzreji čebeljih družin in matic, ekonomiki pridelave in trženju čebeljih proizvodov, varni hrani, predpisih, informacijski tehnologiji itd. Izvajalec javne svetovalne službe v čebelarstvu mora na podlagi potreb vsako leto pripraviti letni program usposabljanja čebelarjev. Za posamezna specialistična področja svetovalna služba pripravi v sodelovanju z ustreznimi strokovnimi institucijami programe usposabljanj, prilagojenih in oblikovanih posebej za ciljne skupine čebelarjev.

– Čebelarski krožki:

Eden glavnih pomenov javne svetovalne službe v čebelarstvu je tudi informiranje in oblikovanje pozitivnega odnosa splošne javnosti in posebno mladine do kulture, tradicije in ohranjanja narave. Z željo po predstavitvi mnogih, za vse naštetih pomembnih tem, mora javna svetovalna služba v čebelarstvu s pomočjo mentorjev izvajati osnovnošolske čebelarske krožke, katerih cilji so seznanjanje mladih o tem, kako lahko dejavno prispevajo k varovanju in ohranjanju naravnega okolja ter spoznavajo, da na njihovo zdravje vpliva okolje in oni sami ter da se mladi seznanijo z osnovami čebelarjenja in hkrati dobijo motivacijo za nadaljnje delo s čebelarstvom.

– Strokovno in promocijsko gradivo:

Kot eden pomembnih ciljev javne svetovalne službe v čebelarstvu je prav tako omogočiti dostopnost strokovne ali poljudne čebelarske literature tako čebelarjem kot tudi širši javnosti. V ta namen mora javna svetovalna služba vsakemu čebelarju omogočiti prejetje mesečne strokovne literature s članki s področja čebelarstva, predvsem glede bolezni čebel in zdravstvenega varstva čebel, tehnoloških napotkov, vzreje matic, medovitih rastlin, prodaje medu, problematike ostan- kov kemičnih sredstev v medu, rezultatov raziskav s področja čebelarstva in inštitutih doma in v svetu ter rezultatov in delo

svetovalne službe v čebelarstvu, napotkov za pravilno uporabo kemičnih sredstev za zaščito pred paraziti in podobne članke sorodnih panog kmetijstva, gozdarstva in medicine (v obliki revije ...).

– Osebno svetovanje čebelarjem:

Čebelarjem mora biti dostopno tudi osebno svetovanje svetovalcev specialistov oziroma terenskih svetovalcev ali preglednikov in sicer s področja tehnologije čebelarjenja, varne hrane ter ekonomike.

3. PRAVNA PODLAGA ZA IZVAJANJE NALOG JAVNE SVETOVALNE SLUŽBE V ČEBELARSTVU

Javna svetovalna služba v čebelarstvu je namenjena vsem slovenskim čebelarjem in uporabnikom, kot jih določa Uredba o javni svetovalni službi v čebelarstvu. Pravna podlaga za izvajanje nalog javne svetovalne službe pa je:

1. Zakon o kmetijstvu,
2. Zakon o živinoreji,
3. Rejski program za kranjsko čebelo (*Apis mellifera carnica*, Pollmann 1879),
4. Okvir skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve,
5. Zakon o gospodarskih javnih službah,
6. Uredba o javni svetovalni službi v čebelarstvu,
7. Pravilnik o natančnih pogojih za izvajanje javne svetovalne službe v čebelarstvu, čigar priloga je ta program,
8. Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane,
9. Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil,
10. Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora,
11. Uredba (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 854/04 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi,
12. Uredba Komisije (ES) št. 1663/2006 z dne 6. novembra 2006 o spremembi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi,
13. Uredba Sveta (EGS) št. 2377/90 z dne 26. junija 1990 o določitvi postopka Skupnosti za določanje najvišjih mejnih vrednosti ostankov zdravil za uporabo v veterinarski medicini v živilih živalskega izvora,
14. Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila,
15. Pravilnik o zootehniških standardih za plemensko kranjsko čebelo,
16. Pravilnik o označevanju čebel,
17. Pravilnik o katastru čebelje paše, čebelarjem pašnem redu, prometu s čebelami in programu napovedi medenja,
18. Pravilnik o pogojih za priznanje rejskih organizacij, ki vodijo ali ustanavljajo izvorno rodovniško knjigo za plemenske kranjske čebele,
19. Pravilnik o pogojih za odobritev vzrejališč čebeljih matic, testnih postaj in priznanje drugih organizacij v čebelarstvu ter o pogojih glede reje in prometa s čebeljim plemenskim materialom,
20. Pravilnik o medu,
21. Pravilnik o določitvi območij v Republiki Sloveniji, ki so primerna za ekološko čebelarjenje,
22. Pravilnik o ekološki pridelavi in predelavi kmetijskih pridelkov in živil,
23. Pravilnik o higieni živil,
24. Pravilnik o postopkih za priznavanje označb posebnih kmetijskih pridelkov oziroma živi),

25. Zakon o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilom,

26. Zakon o veterinarskih merilih skladnosti,

27. Pravilnik o obratih na področju živil živalskega izvora.

4. NALOGE JAVNE SVETOVALNE SLUŽBE V ČEBELARSTVU

Naloge javne svetovalne službe v čebelarstvu, s katerimi se dosega namen ter dolgoročne in kratkoročne oziroma letne cilje svetovalne službe v čebelarstvu so:

- svetovanje na področju tehnologije, ekonomike in zagotavljanja varne hrane;
- svetovanje pri izdelavi razvojnih načrtov za čebelarstva (investicije, poslovni načrti, območni razvojni načrti itd.);
- svetovanje pri uveljavljanju ukrepov skupne kmetijske politike iz področja čebelarstva;
- svetovanje pri organizaciji ter delovanju organizacij pridelovalcev (združevanje na področju pridelave, predelave in trženja čebeljih pridelkov in izdelkov);
- svetovanje na področju zakonodaje in izvajanja predpisov, ki se tičejo čebelarjenja;
- sodelovanje pri pripravi razvojnih programov v čebelarstvu;
- osveščanje mladine in širše javnosti o pomenu čebelarstva;
- druge svetovalne naloge v čebelarstvu.

Naloge opravljajo svetovalci specialisti, osnovna mreža svetovalne službe pa je pokrita s čebelarskimi pregledniki. Svetovalci specialisti delujejo v okviru svojih nalog na celotnem območju Slovenije.

4.1. SVETOVALCI SPECIALISTI

Za potrebe svetovanja v okviru sklopov so oblikovana tri specialistična področja (tehnologija, ekonomika, zagotavljanje varne hrane). Splošne naloge svetovalcev specialistov so:

1. rešujejo strokovna vprašanja v čebelarstvu,
2. zaznavajo težave pri čebelarjih, z njimi seznanjajo raziskovalne ustanove in sodelujejo v raziskovalnih projektih,
3. izsledke raziskav prenašajo v strokovno literaturo in v prakso,
4. sodelujejo v procesu usposabljanja čebelarjev,
5. sodelujejo in pripravljajo z različnimi ministri razpise za čebelarje,
6. pripravljajo in objavljajo strokovne prispevke,
7. sodelujejo pri načrtovanju razvojnih programov v čebelarstvu,
8. analizirajo stanje in možnosti razvoja v panogi in na svojem strokovnem področju,
9. nudijo terensko svetovanje.

Poleg teh nalog posamezni specialisti nudijo svetovanje tudi s svojega specialističnega področja:

1. Specialist za tehnologijo tako poseben poudarek svojega dela namenja tudi npr. sodelovanju z raziskovalnimi ustanovami pri iskanju optimalnih rešitev na področju tehnologije čebelarjenja (panjski sistemi, izkoriščanje paš, vzreja čebeljih družin, rodovniških ter gospodarskih matic itn), svetovanju v zvezi s tehnološkimi vprašanji v čebelarstvu, organiziranju prikazov novosti v tehnologijah čebelarjenja, itd.
2. Specialist za ekonomiko nudi poleg ostalega svetovanje pri izdelavi razvojnih načrtov za čebelarstva (investicije, poslovni načrti, regijski razvojni načrti itn), zbira podatke za izdelavo kalkulacij v čebelarstvu, spremlja cene čebeljih pridelkov, čebeljih družin in matic na svetovnem trgu ter svetuje čebelarjem pri trženju le-teh, itd.
3. Specialist za varno hrano nudi poleg ostalega sodelovanje z raziskovalnimi ustanovami, inštitucijami VF, NVI pri iskanju optimalnih rešitev na področju preventive pred kužnimi boleznimi in higieni v čebelarstvu, svetovanje s področja kakovosti in varnosti čebeljih pridelkov, svetovanje v zvezi z vprašanji glede preventive pred kužnimi boleznimi in higieni v čebe-

larstvu, svetovanje in usposabljanje za pridelavo in predelavo varne hrane – čebeljih pridelkov (HACCP) in dobre čebelarške prakse (DČP) itd.

Specialistično svetovanje z najmanj enim svetovalcem specialistom mora biti zagotovljeno na naslednjih območjih:

- Gorenjsko in Goriško območje;
- Osrednjeslovensko, Notranjsko-kraško, Obalno-kraško, Zasavsko območje;
- Spodnjeposavsko območje in Jugovzhodna Slovenija;
- Savinjsko in Koroško območje;
- Podravske in Pomurske območje.

Svetovalci specialisti morajo letno opraviti oziroma zagotoviti naslednje število ur po nalogah:

NALOGA	URE
Priprava in izdaja člankov, prispevkov, navodil čebelarjem na področju čebelarstva	279
Usposabljanja čebelarjev, priprava programov in prenos znanstvenih izsledkov v prakso s pripravo vsebin (predavanja, seminarji)	780
Izobraževanje mladih po osnovnih šolah	150
Krožki v osnovnih šolah	80 krožkov
Sodelovanje na seminarjih, posvetih, sejmi, razstavah	176
Svetovanje s področja čebelarstva	1.074
Svetovanje za potrebe promocije in osveščanje širše javnosti o pomenu čebelarstva	1.018
Sodelovanje s strokovnimi komisijami in raziskovalnimi institucijami v čebelarstvu	590
Raziskovalno delo za potrebe svetovanja	340
Svetovanje pri vodenju pašnih redov	126
Priprava in izdaja člankov, prispevkov, navodil čebelarjem na področju čebelarstva	120

4.2. ČEBELARSKI PREGLEDNIKI

Čebelarški pregledniki predstavljajo osnovno svetovalno mrežo, so prvi stik s čebelarji. Svetujejo splošno, v primeru specialističnih vprašanj uporabnika napotijo do specialista. Program dejavnosti preglednikov v čebelarstvu temelji na:

- metodah svetovanja,
- metodah usposabljanja čebelarjev,
- metodah izvajanja tehnoloških ukrepov v čebelarstvu

ter

– opozarjanja čebelarjev s področja izvajanja ukrepov predvsem v smislu preprečevanja širjenja bolezni in higijene v čebelarstvih.

Čebelarški pregledniki morajo biti dodatno usposobljeni čebelarji, ki pomenijo pomoč svetovalcem specialistom, ki svetovanja po celotnem teritoriju RS ne morejo tako intenzivno pokrivati.

Osnovna svetovalna mreža oziroma čebelarški pregledniki morajo izpolnjevati naslednja pogoja:

- na 100 registriranih čebelarjev mora biti en čebelarški preglednik,
- opraviti morajo vsaj 145 ur svetovalnega dela na leto/čebelarškega preglednika.

Naloge preglednikov v čebelarstvu so:

1. svetovanje čebelarju, kako izvajati splošne preventivne ukrepe in pregledovanje čebeljih družin,
2. ocenjevanje pravilnosti razvoja čebeljih družin v različnih pogojih reje in ugotavljanje morebitnih sprememb v obnašanju čebel in spremembe na zalegi,

3. usposabljanje čebelarjev za ugotavljanje nepravilnosti v razvoju čebel, ugotavljanje stopnje napadenosti družin z varojami ter prikazi in uvajanje sodobnih metod zatiranja varoj in splošnih preventivnih ukrepov v čebelarstvu,

4. svetovanje o pripravi čebel na prevoz in prevozi čebel ter izkoriščanju paš,

5. sodelovanje pri organizaciji in delovanju vzrejalšč čebeljih matic in spremljanje stanja v okolici,

6. sodelovanje z veterinarsko službo za diagnostiko čebeljih bolezni in drugimi raziskovalnimi in razvojnimi organizacijami v okviru vsebin Rejskega programa za Kranjsko čebelo,

7. izvajanje in sodelovanje pri programih monitoringa, ki ga na področju čebelarstva (čebelji pridelki, tehnologija, izgube čebel) odreja pristojno ministrstvo,

8. načrtovanje in izvajanje usposabljanj, delavnic za čebelarje s področja delovanja službe; higiena, preventiva, znamenja bolezni, zastrupitev, drugi nepatogeni dejavniki, nepravilnosti v razvoju,

9. izvajanje interne kontrole medu.

Čebelarški preglednik mora letno opraviti naslednje število ur po nalogah:

NALOGA	URE
Izvajanje splošnih preventivnih ukrepov in pregledovanje čebeljih družin, ocenjevanje pravilnosti razvoja čebeljih družin v različnih pogojih reje in ugotavljanje morebitnih sprememb v obnašanju čebel in spremembe na zalegi – osebno svetovanje	75
Priprava čebel na prevoz ter izkoriščanje paš – osebno svetovanje	10
Izvajanje interne kontrole – osebno svetovanje	60

Osnovna svetovalna mreža, ki jo sestavljajo čebelarški pregledniki, mora biti v celoti vzpostavljena in delujoča po navedenih kriterijih najkasneje v 12-ih mesecih po izbiri koncesionarja.

5. DOLGOROČNI CILJI SVETOVALNE SLUŽBE V ČEBELARSTVU

Dolgoročni cilji in okvirni časovni ali drugi indikatorji za merjenje uspešnosti oziroma doseganja le-teh ciljev so:

1. ohranjanje čistosti rase kranjske čebele: z vključevanjem čebelarjev v rejski program (do 2014 najmanj 80% vseh slovenskih čebelarjev vključenih v rejski program), povečati vzrejo rodovniških matic s 300 na 1.200 letno in gospodarskih matic s 40.000 na 70.000 letno 2014);

2. zagotavljanje enakomerne poseljenosti čebel z razpršenostjo stojišč (čebelnjakov) na območju Slovenije ter s tem s pomočjo čebel ohranjanje raznovrstnosti rastlinstva: vzpostavitev in strokovno izvajanje pašnih redov (do leta 2009 delujoči pašni redi po celotnem območju RS);

3. zagotavljanje pridelave in predelave zdrave in varne hrane: s svetovanjem čebelarjem osebno, s pomočjo delavnic, usposabljanj itd.. Do leta 2010 vključenih vsaj 70% vseh slovenskih čebelarjev v usposabljanja s področja dobrih higienskih navad v čebelarstvu;

4. izboljšanje ekonomičnosti in donosnosti čebelarške pridelave in predelave: povečevanje čebelarstev (povečati delež čebelarstev z 20–50 čebeljimi družinami iz 20% na 30% do 2014, določiti priporočljive minimalne cene in izdelati kalkulacije lastne cene, vzpodbujati poslovno povezovanje in usposabljanje čebelarjev na področju modernih tehnoloških rešitev – vsaj 50% delež vseh čebelarjev do 2014 vključenih v usposabljanje);

5. ohranjanje staleža čebeljih družin: z usposabljanjem čebelarjev na področju preventive pred boleznimi čebel (do leta 2010 vsaj 80% delež vseh čebelarjev vključenih v usposabljanje s področja preventive, znižanje izgub čebeljih družin pod 10% letno do leta 2014);

6. povečanje števila mlajših čebelarjev: usposabljanje za NPK – 50 čebelarjev letno, čebelarski krožki na osnovnih šolah (na 30% OŠ krožek z mentorjem);

7. interesno povezovanje vzrejevalcev (organiziranje »Vzrejno informacijskega centra«).

6. LETNI CILJI SVETOVALNE SLUŽBE V ČEBELARSTVU

Letne cilje z merljivimi indikatorji uspešnosti določi za vsako leto posebej Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v okviru letnega programa, kot ga določa 10. člen Uredbe o javni svetovalni službi v čebelarstvu (Uradni list RS, št. 80/07).

Splošno so letni cilji predvsem:

1. usposabljanje čim večjega števila čebelarjev za lastno vzrejo in odbiro kakovostnih matic z značilnimi lastnostmi za kranjsko sivko z vključevanjem čebelarjev v različne oblike usposabljanja (indikator: število čebelarjev vključenih v usposabljanje);

2. seznanjanje javnosti o pomenu čebel za pridelavo hrane z izdelavo in distribucijo ter predstavitvami promocijskega

ter ostalega gradiva čebelarjem ter širši javnosti (indikator: število predstavitev, člankov, sejmov ...);

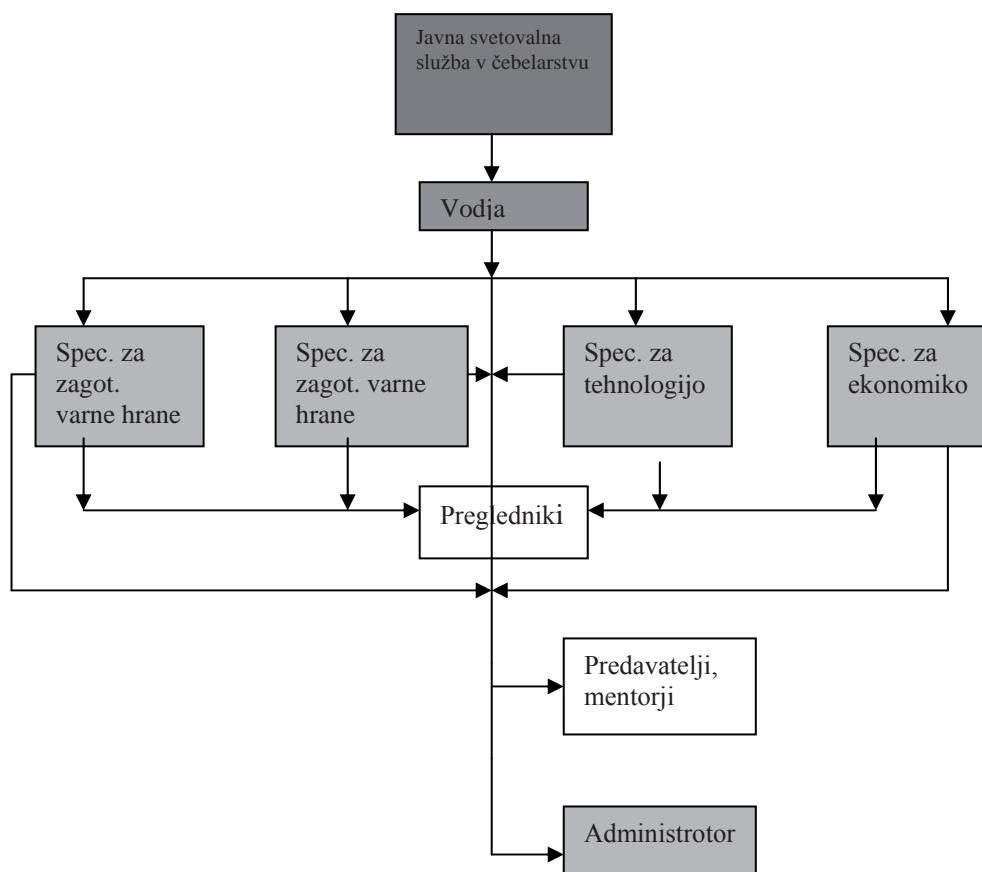
3. organiziranje različnih oblik usposabljanja za izboljšanje ekonomičnosti in donosnosti čebelarske pridelave in predelave, pomoč čebelarjem pri zagotavljanju pogojev za ugodno zdravstveno stanje čebel in pri zagotavljanju pogojev za pridelavo varne hrane (indikatorji: število usposabljanj, delavnic, povečanje števila usposobljenih čebelarjev, manjše izgube čebel, kvalitetnejši pridelki);

4. vzpodbujanje mladih za rejo čebel z organiziranjem čebelarskih krožkov ter pomočjo pri njihovem delovanju s čebelarskimi krožki (indikator: število krožkov, število učencev v krožkih);

5. vzpodbujanje čebelarjev za organiziranje drugih oblik združevanja na področju pridelave, predelave in trženja čebeljih pridelkov (indikator: število združenj);

6. oblikovanje enotnega informacijskega sistema (formiranje enotnega informacijskega sistema – 1 inf. sistem, povezovanje zainteresiranih vzrejevalcev in uporabnikov vzrejenega materiala: oblikovanje enega poslovnega združenja vzrejevalcev, oblikovanje portala PRO (DPO) s prikazom dejavnosti, predstavitev: 1. portal).

7. ORGANIZIRANOST JAVNE SVETOVALNE SLUŽBE V ČEBELARSTVU



8. FINANCIRANJE JAVNE SVETOVALNE SLUŽBE IN POROČANJE

Naloge javne svetovalne službe v čebelarstvu so financirane iz sredstev proračuna Republike Slovenije. Izvajalec mesečno (do vsakega 10. v mesecu za predhodni mesec) na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano posreduje poročilo o izvedenih nalogah z opisnim delom izvedenih vsebin, prikazom stroškov ter dokazili.

Mesečno poročanje

Mesečno poročilo o opravljenih nalogah koncesionar pošlje na MKGP do vsakega 10. v mesecu za prejšnji mesec. Poročilo vsebuje:

- pisno poročilo o izvedenih nalogah po posameznih specialističnih področjih in po posameznih nalogah;
- število opravljenih ur po posameznih specialističnih področjih in nalogah;
- posebna opažanja, ugotovitve, opombe itd.;
- specifikacijo stroškov ločeno po sredstvih za plače in stroškov povezanih z delom ter materialnih stroškov, davke, zavarovanja, blago, storitve itd.;
- specifikacija materialnih stroškov po računih.

9. SPREMEMBE PROGRAMA JAVNE SVETOVALNE SLUŽBE 2008–2014

Ta program se lahko spremeni na podlagi ocene dela in potreb, ki se pokažejo ob koncu posameznih letnih obdobj.